

SENZAȚIILE

1. Definierea și caracterizarea generală a senzațiilor

- Cunoașterea însușirilor individuale, particulare și externe, realizate nemijlocit, având ca aparat anatomo-fiziologic organul de simț. Reprezintă legătura cea mai simplă a omului cu realitatea.
- Obiectivează imagini separate, primare și simple.
- Însușirile imaginii primare: intensitatea senzației, calitatea, durata și tonalitatea afectivă. Acestea depind atât de stimul, cât și de subiect.

2. Analizatorul – structură și funcții.

- Definiție: Ansamblul structural – funcțional care face posibilă producerea senzației
- Segmentele analizatorului:
  - periferic (receptorii)
  - intermediar (calea de transmitere)
  - central (centrii nervoși din creier)
  - conexiunea inversă.(feed-back).

3. Clasificarea senzațiilor

- după tipul de aparat specializat
  - vizuale
  - olfactive
  - cutanate (termice și tactile)
  - auditive
  - gustative
- după natura conținutului informațional
  - proprioceptive
  - chinestezice
  - de echilibru

- organice
- de durere

4. Legile generale ale sensibilității acționează corelat.

- *Legea intensității* (a pragurilor): Pentru a produce o senzație, un stimul trebuie să aibă o anumită valoare-prag.

Pragul minim absolut (intensitatea cea mai mică a unui stimul care poate determina o senzație specifică), pragul maxim absolut (cea mai mare cantitate dintr-un stimul care mai determină o anumită valoare prag) și pragul diferențial (cantitatea minimă care adăugată la stimularea inițială produce o nouă senzație). Cu cât pragul e mai mic sensibilitatea crește.

- *Legea contrastului senzorial*: doi stimuli cu caracteristici opuse care acționează împreună asupra analizatorilor, se scot reciproc în evidență. Contrastul poate fi simultan sau succesiv.
- *Legea adaptării senzoriale*: sensibilitatea analizatorilor se modifică sub acțiunea îndelungată a stimulilor. Un stimul slab care acționează un timp îndelungat duce la creșterea sensibilității.
- *Legea interacțiunii proceselor senzoriale*: producerea unei senzații într-un analizator poate influența producerea altei senzații în alt analizator. De ex.: sinestezia (stimularea unui analizator poate produce efecte senzoriale în alt analizator conform legii inducției reciproce).
- *Legea semnificației senzoriale*: importanța unui stimul pentru subiect determină creșterea sensibilității față de el.